

Kitab Daniel - Nomer Salapan Puluh Hiji

*Muka Walungan Nubuat: Hiji Lalampahan Ngaliwatan Patalina-patalina
Antara Gerakan-gerakan dina Titingalian Daniel*

Jeff Pippenger
2024-02-24

Pangaweruh anu dibuka segélna dina gerakan malaikat kahiji dilambangkeun ku tetenjoan Walungan Ulai dina kitab Daniel. Tetenjoan éta ngalambangkeun pasal tujuh, dalapan, jeung salapan tina Daniel, ari pangaweruh anu dibuka segélna dina gerakan malaikat katilu dilambangkeun ku tetenjoan Walungan Hiddekel, anu ngalambangkeun pasal sapuluh, sabelas, jeung dua belas. Patalina antara dua gerakan éta kacida lobana. Dua gerakan éta di hijikeun ku saratus dua puluh genep taun ti pambrontakan taun 1863 nepi ka waktu ahir dina taun 1989.

Duanana mangsa ahir, dina unggal gerakan, ditandaan ku “tujuh kali,” dina Imamat dua puluh genep. Kafirisme tuluy papalisme geus ngarayah tempat suci jeung umat nepi ka mangsa ahir dina taun 1798. Ti saprak pambrontakan taun 1863 nepi ka 1989, geus kajadian hiji panginjak-nginjak rohani sakumaha dilambangkeun ku opat kakejian dina Yehekiel pasal dalapan.

Opat puluh genep taun ti ahir amarah anu kahiji nepi ka ahir amarah anu panungtung dina taun 1844, dina mangsa éta Kristus parantos ngadegkeun hiji Bait Allah rohani anu ku Anjeunna ujug-ujug dipasih sumping dina 22 Oktober 1844, saajajar jeung waktu ahir dina taun 1989 nepi ka undang-undang Minggu anu baris geura sumping, nalika Kristus sakali deui keur ngadegkeun hiji Bait Allah rohani, anu ku Anjeunna baris ujug-ujug didatangan dina jam lini gedé dina Wahyu sabelas.

Nalika malaikat katilu sumping dina taun 1844, Utusan Perjangjian ujug-ujug nembongan pikeun nyucikeun putra-putra Lewi, tapi dina taun 1863, urang Lewi anu teu satia éta nolak amanat Musa anu ditepikeun ku Élia sarta tuluy ngumbara di padang gurun. Dina prosés pangajaran éta, para “tukang ngawangun” ahirna bakal nampik “batu penjuru” tina “tujuh kali”, tuluy ngalih ti gerakan Filadelfia kana garéja Laodikia. Dina poé-poé panungtungan, nalika Utusan Perjangjian ujug-ujug sumping ka Bait-Na, dina hukum Minggu anu enggal bakal datang, Anjeunna bakal ngagunakeun urang Lewi anu satia pikeun nyaur domba-domba-Na anu séjén. Jalma-jalma satia dina poé-poé panungtungan bakal geus ngalih ti “garéja” Laodikia kana “gerakan” Filadelfia.

Gerakan malaikat anu kahiji medalkeun amanatna anu geus diformalkeun dua ratus dua puluh taun sanggeus Alkitab King James diterbitkeun, sarta gerakan malaikat anu katilu medalkeun amanatna anu geus diformalkeun dua ratus dua puluh taun sanggeus Déklarasi Kamerdikaan diterbitkeun. Amanat anu geus diformalkeun tina duanana gerakan éta dipaparin kakawasaan ku kacumponan hiji nubuat ngeunaan Islam, anu ditandaan ku turunna hiji malaikat. Kadatangan malaikat éta nandaan awal “perdebatan” dina Habakuk pasal dua, sarta ngarah kana diterbitkeunana tabel-tabel Habakuk.

Pesen anu dipaparin kakawasaan anu dilambangkeun ku papan-papan Habakuk nyababkeun hiji kuciwa, anu ngawanohkeun kana hiji mangsa ngadagoan, anu tuluy nganteur kana pesen Panyaur Tengah Peuting, anu dipungkas ku kacumponan pesen Panyaur Tengah Peuting.

Kasaluyuan-kasaluyuan anu aya antara dua gerakan éta mangrupa bukti anu taya bantahana pikeun maranéh anu milih ningali, yén sakabéh unsur sajarah Millerite téh aya patalina jeung diulang deui dina sajarah saratus opat puluh opat rebu. Mangsa hujan panungtungan dilambangkeun dina gerakan Millerite, sarta kacumponanana aya dina gerakan Future for America. Kalawan terus-terusan ilham mere nyaho ka jalma-jalma anu daék ngadéngé yén ngan maranéh anu ngakuan hujan panungtungan baris narimana.

Masa, gerakan, jeung pekabaran hujan panungtungan sadayana digambarkeun dina sajarah kaum Millerite, sarta kecap “ngenal” ngawakilan ningali hiji hal anu geus kungsi katingali saméméhna. Hiji-hijina jalan pikeun ningali masa, gerakan, jeung pekabaran hujan panungtungan nyaéta ku ngakuan yén éta geus digambarkeun dina sajarah kaum Millerite. Éta ogé geus digambarkeun dina gerakan-gerakan reformasi suci séjénna. Gerakan Millerite téh hiji gerakan awal anu ngawakilan hiji gerakan panutup, ku sabab éta miboga rujukan-rujukan anu jauh leuwih langsung batan gerakan-gerakan reformasi anu leuwih tiheula. Éta ogé miboga ciri khas Alpha jeung Omega, anu salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara.

Dina gerakan Millerite, dasar-dasar geus diteundeun, sarta tihang puseur na nyaéta Daniel pasal dalapan, ayat tilu welas jeung opat welas. Kaula nyaho yén Sister White nangtukeun ayat opat welas minangka tihang puseur jeung dasar, tapi kanyataanana nyaéta yén ayat opat welas mangrupa jawaban kana patalékan dina ayat tilu welas. Hiji jawaban téh kosong lamun teu aya pamahaman kana patalékan anu ngaluarkeun jawaban éta. Ayat tilu welas ngécéskeun panglihatan ngeunaan panginjak-injakan, anu dipigawé ku dua kakawasaan anu nganyahokeun, sarta ayat opat welas mangrupa panglihatan ngeunaan Kristus mulangkeun Bait Allah jeung balaréa-Na anu geus diinjak-injak. Dua panglihatan éta raket patalina sacara kontéks, sacara tata basa, jeung ku Palmoni, Sang Panggulung Angka anu Ajaib.

William Miller dipaké pikeun ngaidéntifikasi bebeneran-bebeneran dasar, nyaéta Daniel pasal dalapan, ayat tilu welas jeung opat welas. Permata kahiji anu kapanggih ku anjeunna nyaéta “tujuh kali” nu ngagambarkeun panginjak-injakan dina ayat tilu welas, sarta kerangka anu ku anjeunna dipaké pikeun ngawangun sakabéh struktur nubuatna nyaéta motif “dua kakawasaan anu nganyenyeri” anu diwakilan dina ayat tilu welas. Miller kalayan leres ngaidéntifikasi yén “anu sapopoé” nyaéta kajijikan dina ayat tilu welas téh paganisme, jeung palanggaran tina kakawasaan anu nganyenyeri téh kapapaan. Dina harti ieu, “pondasi” pisan tina kerangka Miller, jeung “pondasi” tina pondasi sarta tihang puseurna, nyaéta pamahaman yén “anu sapopoé” dina pasal dalapan ngawakilan paganisme. Pondasi tina nambahanana pangaweruh tina sajarah Millerite nyaéta yén “anu sapopoé,” dina Daniel pasal dalapan téh paganisme, sarta ilham kalayan ati-ati nétélakeun yén “maranéhna anu masihan seruan jam pangadilan miboga paningal anu leres ngeunaan anu sapopoé.”

Pondasi tina caang anu digambarkeun minangka “nambahanana pangaweruh” dina mangsa ahir taun 1989, ogé nyaéta “anu sapopoé.” Ieu ngan saukur hiji paralel ilahi séjén. Supaya bisa

mikawanoh nambahanana pangaweruh anu digambarkeun dina genep ayat panungtungan Daniel sabelas, diperlukeun hiji panerapan kana tulisan-tulisan Ellen White. Dina tulisan-tulisanana anjeunna nétélakeun yén sajarah ayat tilu puluh hiji tina Daniel sabelas bakal diulang deui dina ayat-ayat panungtungan Daniel sabelas. Tanpa éta pituduh anu diilhamkeun, ngartos sajarah anu saajar antara ayat tilu puluh hiji jeung ayat opat puluh sarta opat puluh hiji bakal jadi hiji pancén anu jauh leuwih hésé.

“Nu sapopoe” dina kitab Daniel ngagambarkeun kapingan sarta jadi dasar tina dasar pikeun kaum Millerit, jeung éta ogé jadi dasar tina pekabaran pikeun gerakan saratus opat puluh opat rébu. Éta ogé mangrupa bebeneran anu ku dihaja dijadikeun kasalahan ku hiji “bohong” anu diasupkeun kana generasi katilu Adventisme Laodikea, anu dilambangkeun ku kajajian katilu, nyaéta “awéwé-awéwé nu ceurik pikeun Tammuz” dina Yehezkiel pasal dalapan, jeung kompromi anu diwakilan ku garéja katilu, Pergamos.

Pituduh ilahi nu mingpin kalungguhan “the daily” minangka hiji perkara dina mangsa hujan pamungkas téh satemenna matak ngareuwas pisan, sarta aya di saluareun kamungkinan karancagéan manusa. Generasi kaopat Adventisme Laodikia digambarkeun keur sujud ka panonpoé, ku kituna ngawakilan panarimaan kana tanda sato galak. Sister White nétélakeun yén narima éta tanda téh hartina nepi ka miboga pikiran anu sarua jeung sato galak, sarta yén maranéhna anu jadi bingung ngeunaan harti antikristus, ahirna bakal tungtungna aya di pihak manusa dosa. Sakabéh ieu dilambangkeun ku para kolot baheula di Yerusalem dina Yehezkiel pasal dalapan.

Dina turunan katilu jeung kaopat, Allah ngahakiman jalma-jalma anu mikangéwa ka Mantenna, sarta éta pangadilan dilaksanakeun nalika golongan anu séjén keur narima segel tina pangajén Allah. Bagéan Kitab Suci anu sarua anu méré William Miller cahaya anu diperlukeun ku anjeunna pikeun ngakuan yén Roma kaping laha anu digambarkeun minangka “anu sapopoé” dina kitab Daniel, nyaéta idéntifikasi anu panglangsungna ngeunaan manusa dosa, anu dipuja ku para kokolot dina bab dalapan kitab Ezekiel. Éta bab nangtukeun paus minangka kakawasaan kadua anu nganyahokeun, bari sakaligus nangtukeun kapingna kakawasaan kahiji anu nganyahokeun. Jeung bebeneran anu jadi jejer éta bagéan nyaéta peran Roma kaping, anu dina 2 Thessalonians mangrupa kakawasaan anu nahan kapausan supaya henteu naék kana tahta nepi ka taun 538.

“Daily” anu jadi bebeneran pangadeg Miller, anu ngamungkinkeun anjeunna nyusun hiji kerangka nubuat dumasar kana dua kakawasaan anu ngadatangkeun karuksakan, anu nginjakan ka handap tempat suci jeung pasukan, nyaéta bebeneran anu ku Paulus diidéntifikasi minangka bebeneran anu ditampik, sarta anu nimbulkeun kasasaran anu kuat ka jalma-jalma anu henteu mikanyaah ka éta bebeneran dina poé-poe panungtungan. Sasuai jeung sajarah-sajarah anu saajar, éta bebeneran anu sarua, nyaéta bebeneran pangadeg, ngamungkinkeun Future for America nyusun hiji kerangka nubuat ngeunaan persatuan tilu-rangkep anu panungtungan dina poé-poe panungtungan.

Henteu ngan éta wungkul, tapi éta bebeneran dasar, anu mangrupikeun bebeneran dasar pikeun dua sajarah anu saajar, dijadikeun “bohong” anu jadi kasalahan pangpondasina sarta kasasar anu kuat ti Paulus, pikeun kerangka tina pesen hujan panungtungan palsu “karapihan jeung

kasalametan” anu diumumkeun ku jalma-jalma anu moal deui ngangkat sora maranéhna sarta némbongkeun ka umat Allah palanggaran-palanggaran maranéhna. “Nu sapopoe” ngawakilan pondasi boh gerakan malaikat kahiji boh gerakan malaikat katilu, sarta nalika para pangbarontak Laodikea ngabalikkeun hartina nepi ka tibalik pisan, ku ngaidéntifikasi lambang satanis minangka lambang Kristus, éta lambang palsu jadi pondasi tina pesen palsu tiruan hujan panungtungan palsu.

Reuwas maraneh, tuluy héréan; sasambat, enya sasambat: maranéhna mabok, tapi lain ku anggur; maranéhna oléng, tapi lain ku inuman anu ngandung alkohol. Sabab PANGERAN geus ngucurkeun ka maranéh roh saré anu jero, sarta geus nutupan panon maranéh: para nabi jeung para pamingpin maranéh, para nu nilik, geus ku Mantenna ditutupan. Jeung sagala tetenjoan geus jadi ka maranéh kawas kecap-kecap tina hiji kitab anu diségel, anu dipasrahkeun ku jalma ka saurang anu pinter maca, bari ceukna, Mangga, baca ieu: tuluy manéhna ngajawab, Abdi teu tiasa; sabab ieu diségel: Jeung kitab téh dipasrahkeun ka anu teu pinter maca, bari ceukna, Mangga, baca ieu: tuluy manéhna ngajawab, Abdi teu pinter maca. Ku sabab éta PANGERAN ngandika, Ku margi ieu bangsa ngadeukeutan ka Kami ku sungutna, jeung ku biwirna ngahormat ka Kami, tapi haténa geus dijauhkeun ti Kami, jeung kasieun maranéhna ka Kami téh ngan ukur dijarkeun ku parentah manusa: Ku sabab éta, tingali, Kami baris neraskéun ngalakukeun hiji pagawéan anu matak hémeng di antara ieu bangsa, nya éta pagawéan anu matak hémeng jeung kaajaiban: sabab hikmat jalma-jalma wijaksana maranéhna baris musna, jeung pangarti jalma-jalma anu arif maranéhna baris disumputkeun. Cilaka ka maranéhna anu neuleuman kacida jerona pikeun nyumputkeun rancangan maranéhna ti PANGERAN, jeung pagawéan maranéhna aya dina poék, sarta maranéhna nyebut, Saha anu ningali ka kami? jeung saha anu nyaho ka kami? Saéstuna, ngabalingerkeun sagala perkara ku maranéh bakal disaruakeun jeung taneuh liat tukang nyieun bejana: sabab naha hasil karya bakal nyebut ka anu nyieunna, Anjeun henteu nyieun abdi? atawa naha anu dibentuk bakal nyebut ka anu ngabentukna, Anjeun teu boga pangarti? Yesaya 29:9–16.

Kabéh nabi geus nyarios ngeunaan poé-poe panungtungan, jeung ngabohong sacara terang-terangan pikeun malikkeun harti “nu sapopoé” jadi tibalik pisan niron kana harti dosa anu teu bisa dihampura. Netepkeun yén hiji jalma salawasna leungit téh lain kamampuhan, atawa lain kawenangan moral, manusa ka sasama manusa, tapi éta lain anu keur diidéntifikasi di dieu.

Jalma-jalma dina kitab Yesaya anu ngabagulingkeun sagala hal, anu saéstuna ngan ukur ungkara séjén pikeun naon anu ku Yesaya di tempat séjén dihartikeun minangka nyebut poék caang atawa caang poék, dipidangkeun salaku para kokolot baheula anu maréntah Yerusalem nalika hukuman ahir maranéhna keur dilambangkeun.

Cilaka jalma-jalma anu nyebut anu jahat téh hadé, jeung anu hadé téh jahat; anu ngajadikeun poék sabagé caang, jeung caang sabagé poék; anu ngajadikeun pait sabagé amis, jeung amis sabagé pait! Cilaka jalma-jalma anu ngarasa wijaksana dina paningalna sorangan, jeung ngarasa arif dina tetempoanana sorangan! Cilaka jalma-jalma anu gagah nginum anggur, jeung lalaki-lalaki anu kuat nyampur inuman nu matak mabok: anu ngabenerkeun jalma durhaka ku sabab ganjaran, jeung nyabut kabeneran ti jalma bener! Ku sabab éta, sakumaha seuneu ngalalap jarami, jeung seuneu hurung ngahakan sekam, kitu akar maranéhna bakal jadi buruk,

jeung kembangna bakal ngalayang jadi lebu: lantaran maranéhna geus miceun hukum PANGERAN Nu Maha Kawasa, jeung ngahina firman Nu Maha Suci ti Israil. Ku sabab éta bendu PANGERAN hurung ka umat-Na, sarta Mantenna geus ngalegaan panangan-Na ngalawan maranéhna, jeung geus neunggeul maranéhna: nepi ka pasir-pasir ngageter, jeung bangké-bangké maranéhna kakarayakan di tengah jalan-jalan. Sanajan kitu sakabéh ieu can ngalieurkeun bendu-Na, tapi panangan-Na tetep kénéh ngalegaan. Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa ti kajauhan, jeung bakal nyada ka maranéhna ti tungtung bumi: jeung, nya, maranéhna bakal datang gancang pisan. Yesaya 5:20–26.

Panji Allah (saratus opat puluh opat rébu) diangkat jadi panji dina hukum Minggu anu geura datang, nyaéta nalika “amarah PANGERAN murub ka umat-Na”, sarta Anjeunna ngulinkeun “panangan-Na ngalawan maranéhna”, jeung “nempuh maranéhna”, sarta “bangké-bangké maranéhna bakal kakoyag di tengah-tengah jalan.” Tengah-tengah jalan éta nyaéta jalan-jalan Yerusalem nalika malaikat-malaikat pangancur dina Yeheskiel pasal salapan diparéntahkeun pikeun maju “and smite: let not your eye spare, neither have ye pity: Slay utterly old and young, both maids, and little children, and women: but come not near any man upon whom is the mark; and begin at my sanctuary. Then they began at the ancient men which were before the house.” “Lalaki-lalaki kolot” dina Yeheskiel, anu ceuk Sister White nyaéta jalma-jalma anu kuduna jadi pangreksa umat, nyaéta “jalma-jalma mabok ti Éfraim” dina Yesaya anu “ngabalikkeun sagala hal jadi tibalik” dina pasal dua puluh dalapan jeung dua puluh salapan.

Dina pasal lima maranéhna téh nyaéta jalma-jalma anu “perkasa nginum anggur, jeung lalaki-lalaki anu kuat nyampur inuman keras: anu ngabenerkeun jalma jahat ku sabab ganjaran.” Ku diterbitkeunana buku *Questions on Doctrine*, para kokolot baheula nginum tina cawan Protestantisme murtad, sarta nepikeun injil palsu ngeunaan pembenaran anu ngaku yén manusa teu bisa disucikeun, yén Kristus téh Pangganti urang, tapi lain Tuladan urang. Ku kituna, éta buku ngabenerkeun jalma jahat, demi ganjaran supaya ditarima di antara gereja-gereja nu geus ragrag tina Protestantisme murtad. Éta petikan keur nétélakeun panghukuman ahir maranéhna, sarta alesan pikeun éta panghukuman nyaéta sabab maranéhna “ngahinakeun pangandika Nu Mahasuci ti Israil.” Maranéhna ngalakukeun ieu ku cara nolak pamahaman ngeunaan “anu sapopoé,” anu ditepikeun ku jalma-jalma anu maparin sora ceurik jam pangadilan, sarta ku nginum tina cawan Protestantisme murtad.

Dina petikan éta maranéhna ngarobah anu amis jadi pait, jeung anu pait jadi amis. Amanat anu aya dina panangan malaikat nalika Anjeunna turun téh amis, tapi kacindekan tina amanat éta téh pait. Maranéhna ngajawab yén amanat hujan panungtungan anu sajati, anu dimimitian nalika malaikat turun, téh pait, sarta dina kacindekanana maranéhna nandaan hiji amanat palsu ngeunaan katengtreman jeung kaamanan anu amis, sabab maranéhna henteu bisa nahan dirina sorangan tina ngabalikkeun sagala hal.

Bagian tempat dosa ieu digambarkeun aya dina panutup mangsa pangujian korporat maranéhna. Ku sabab éta, pantes pikeun ningali yén kalakuan maranéhna dina ngaidentifikasikeun pagawéan satanis tina paganisme minangka pagawéan Kristus téh mangrupa saajajar profétis jeung dosa anu teu bisa dihampura, nyaéta ngaidentifikasikeun pagawéan Roh Suci minangka pagawéan Sétan.

Nempatkeun “kabohongan” kana generasi katilu Adventisme nyadiakeun logika dasar pikeun amanat hujan panungtungan palsu maranéhna, sarta ahirna ngabalukarkeun kasasab anu kacida kuatna tumiba ka maranéhna. Dina éta pisan bagéan tempat Miller nepi ka ngartos harti anu bener tina “the daily,” di dinya maranéhna digambarkeun keur dipaéhan.

Ulah aya saurang ogé anu nipu ka maranéh ku jalan naon waé; sabab poé éta moal datang, iwal lamun murtad téh geus datang heula, sarta jalma dosa éta geus dinyatakeun, nyaéta anak kabinasa; anu ngalawan sarta ngangkat dirina saluhureun sakur anu disebut Allah, atawa anu disembah; nepi ka manéhna, saolah-olah Allah, linggih di Bait Allah, némbongkeun dirina yén manéhna téh Allah. Naha maranéh henteu inget, yén waktu kuring masih kénéh aya jeung maranéh, kuring geus nyaritakeun hal-hal ieu ka maranéh? Jeung ayeuna maranéh nyaho naon anu nahan anjeunna, supaya manéhna dinyatakeun dina waktuna. Sabab rusiah kajahatan téh geus keur digawé ti ayeuna kénéh; ngan anu ayeuna nahan téh bakal terus nahan, nepi ka manéhna disingkirkeun ti tengah jalan. Jeung harita eta Jalma Durhaka bakal dinyatakeun, anu ku Gusti bakal dibasmi ku napas tina sungut-Na, sarta bakal dimusnahkeun ku cahaya kamulyaan kadatangan-Na; nyaéta manéhna anu katanganna nurutkeun pagawean Iblis kalawan sagala kakawasaan jeung tanda-tanda jeung mujijat-mujijat bohong, sarta kalawan sagala tipu daya kajaliman dina maranéhanana anu keur binasa; sabab maranéhna henteu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranéhna bisa disalametkeun. Jeung ku sabab ieu Allah bakal ngintunkeun ka maranéhna kasasaran anu kacida kuatna, supaya maranéhna percaya kana kabohongan; supaya maranéhna sakabéhna dihukum, nyaéta anu henteu percaya kana bebeneran, tapi resep kana kajaliman. 2 Tesalonika 2:3–12.

Para nabi nyarioskeun ngeunaan poé-pocé panungtung leuwih seueur tibatan sajarah suci naon waé anu miheulaanana, sareng ieu leres ngeunaan petikan ieu. Dasar batu tina paningkatan pangaweruh Miller, ogé mangrupikeun dasar batu tina paningkatan pangaweruh anu sumping dina taun 1989, sabab pamahaman anu leres ngeunaan sajarah nubuat anu pakait jeung “the daily,” ngajelaskeun sajarah ayat opat puluh jeung opat puluh hiji tina Daniel sabelas. Hartina ieu nyaéta yén lamun saurang murid nubuat henteu ngartos peran paganisme jeung hubungan kenabianna ka Roma kapausan, mangka murid éta moal sanggup ngawanoh yén pagawéan, kahiji, nahan naékna kapausan, teras pagawéan nempatkeun kapausan dina tahta bumi, geus dilaksanakeun ku paganisme, sareng pagawéan éta ngalambangkeun peran sato galak ti bumi dina Wahyu tilu welas anu mimitina nahan kapausan, tapi saterasna robah jeung nempatkeun éta dina tahta bumi. Peran sato galak ti bumi dina Wahyu tilu welas digambarkeun minangka mangsa nu bakal datang pikeun Amérika.

Urang baris neraskeun panyangkem urang ngeunaan dibukana segel cahaya Walungan Hiddekel dina tulisan urang salajengna.

“Anu ningali nepi ka jeroeun lahiriah, anu maca hate sakumna manusa, ngandika ngeunaan jalma-jalma anu geus narima cahaya anu gedé kieu: ‘Maranehna henteu katarajang ku kasusah jeung kaheranan ku sabab kaayaan moral jeung rohani maranehna.’ Enya, maranehna geus milih jalan-jalan sorangan, jeung jiwa maranehna bungah kana kakirangan maranehna. Kuring ogé bakal milih kasasab maranehna, sarta bakal ngadatangkeun ka maranehna hal-hal anu dipikasihkeun ku maranehna; sabab nalika Kami nyaur, teu aya nu ngajawab; nalika Kami

nyarios, maranehna henteu ngadenge: tapi maranehna ngalakukeun kajahatan di payuneun panon Kami, sarta milih anu henteu dipikaresep ku Kami.’ ‘Allah bakal ngirim ka maranehna kasasab anu kuat, supaya maranehna percaya kana bohong,’ sabab maranehna henteu narima kanyaah kana bebeneran, supaya maranehna bisa disalametkeun,’ ‘tapi resep kana kateuadilan.’ Yesaya 66:3, 4; 2 Tesalonika 2:11, 10, 12.

“Guru sawarga nanya kieu: ‘Naon tipu daya anu leuwih kuat nu bisa ngabibita pikiran ti batan pura-pura yén maranéh keur ngawangun dina dasar anu bener jeung yén Allah narima pagawean maranéh, padahal saenyana maranéh keur ngalakukeun loba perkara nurutkeun kawijakan dunya sarta keur ngalakukeun dosa ka PANGERAN? Aduh, ieu téh hiji panipuan anu kacida gedéna, hiji kasasaban anu matak kacida kapikaresepeunna, anu nyekel pikiran, nalika jalma-jalma anu kungsi nyaho bebeneran, salah sangka kana rupa kasalehan pikeun roh jeung kakawasaanana; nalika maranéhna nyangka yén maranéhna beunghar, beuki loba harta, sarta teu butuh nanaon, padahal saenyana maranéhna butuh sagalana.’”

“Gusti henteu robah ka para abdi-Na anu satia, anu ngajaga papakéan maranéhna tetep teu aya cacadna. Tapi loba anu keur sasambat, ‘Damai jeung kaamanan,’ padahal karuksakan dadakan keur datang ka maranéhna. Lamun henteu aya tobat anu tuntas, lamun manusa henteu ngarendahkeun haténa ku pangakuan dosa sarta narima bebeneran sakumaha ayana dina Yesus, maranéhna moal kungsi asup ka sawarga. Nalika panyucian lumangsung di tengah-tengah jajaran urang, urang moal deui cicing reureuh, ngagungkeun diri yén urang beunghar jeung beuki loba harta banda, henteu kakurangan nanaon.

“Saha anu bisa kalawan satemenna nyebutkeun: ‘Emas urang geus diuji dina seuneu; pakean urang teu kacemar ku dunya’? Kuring ningali Pituduh urang nunjuk kana pakean anu disebut kabeneran. Sanggeus eta dipiceun ku Anjeunna, katingalina kabuka kokotor anu nyumput di handapeunna. Tuluy Anjeunna ngadawuh ka kuring: ‘Naha maneh teu bisa ningali kumaha maranehna ku cara munapik geus nutupan kokotor maranehna jeung kabusukan tabiatna? “Kumaha kota anu satia geus jadi palacuran!” Imah Rama Kami geus dijadikeun imah padagangan, tempat anu ti dinya ayana Allah jeung kamulyaan-Na geus undur! Ku sabab eta aya kalemahan, jeung kakawasaan geus teu aya.’” Testimonies, volume 8, 249, 250.